

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو کي وير

Ketabton.com



پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه



د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتی متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاین چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنایي کتابتون

www.Larawbar.com



د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغاري
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوک
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدیر
64. تشبث
65. تسکین
66. تجلا
67. تاوان
68. پیوستون
69. بیان
70. بلبان
71. بډایي
72. باور
73. اوښکي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورک پسرلی
78. هډونه
79. مرغی
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. کمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بڼکلي کندهاره
- 117. دولس مینه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبرې
- 123. تاریکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران یم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوریزی
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاریتی

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نیت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. ویر
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړې او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پڙواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دى ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبرې کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېرى دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړې، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلي روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمنې چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دې او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرلیک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنه پوهېږم چې کرار کرار رژېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلومات چي د دنمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو خپمې دي زه کوچی يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
ميينه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه
لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ ليد له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو برياوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسي پېټې مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليرې په داسې يوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانيت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظير نه لري او د طبيعت داسې ښکلا لري چې د هر تېرې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسې تفريحي سيمې سته چې د دوبي شپږ مياشتې ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپږ مياشتې شپه او توره تاريخه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، وينې ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مځکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. يوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هيواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک ليکنې کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه يوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه يو کس يم چې ژوند په ناروي هيواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مي تل د گران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې درد من يم او د خپل نيمگړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشرېکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرليک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنيکي نيمگړتياوي موجودې وي هيله لرم په خپلې پوهې او علميت سره ما وبخښي زه مځکې له مځکې ستاسې د احسان ممنون يم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پېژندل سوې تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانې صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمايي، تصحيح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر يم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطقي، ژورنالستي او ادبيې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او ښکې هيلې د هيچا څخه و نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلې څرگندونې تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کور دئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچی يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما ريښې دي زه کوچی يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامير غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خپمې دي زه کوچی يم
کوچ په شا وهم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی يم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسې ډېري گيلې دي زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راڅخه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجه چې دې زه کوچی یم

په هر ځای کې جوړې شخړې

ټولې لارې دی ترلې

د د بنمن راته پلمې دې زه کوچی یم

راځئ ملا وتړو خپله

سرمو جار کړو یو تر بله

په یووالي کې فایده دې زه کوچی یم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به یو کورگی ودان کړو

زړې د کربنو مفکورې دې زه کوچی یم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فیصلې دې زه کوچی یم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده نه بښودلې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې په کولوې
 په خال پوڅو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ویاړ مې په نصیب دی
 فکر کېم مهربان راتمه حیب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړه کې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پایه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کي ئې لذت سته
 افتخار ئې د بابانیکه شمله سوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بې اوږدې تاريخه ځني گوبڼه سوه
 د جهان په تمدن کي ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علمي تپلوري تړلې
 علمي کله ځلوي بڼه وسيله سوه

زه پېرېم وهېرم ته کړې بڼه پرېمانه
 په خپل وس باندي ځوړې بڼه پرېمانه

تل پر تاد دښمنانو سترگي سرې دي
 هره ورځ د ظالمانو دسيسې دي
 په تاريخ کي بڼه څرگنده دا بيان دي
 سل په سل کي مې دا فکر دا گومان دي
 د لسټوني ماران هم سته په بغل کي
 دلته دلته د تهمت وي په درشل کي
 تاته ناست دي دښمنان بيا په خزه کي
 چي ته وړانه دوی به گړځي په مزه کي
 اي پښتونه غيرتمنده په خبرونه شل کړي
 په عمل کي فکر وکړه سوال په دلته حل کړي
 خيري و باسي د زړو نه د عقدي خبري پرېرډه
 اساسي خبري نوري د گيلې خبري پرېرډه

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هه و و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گوري
په پښتو د هه و وييل قوي قانون دئ
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هدير و وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تابهاندي وياړېږي
پښتني پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ مور ته به نهه خرگنده رانېودلې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمي يي يې
په پيسو دې خرڅوي کارد نناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښه ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
د پښتون يوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر که پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځايه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي خخه جلا سوي
ستاسي دواړو يوه لاروه ته نن ولي بې وفا سوي
مصلحت په منځ کي نسته دارمان لاري مودوي کپري
زړگي تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
ته اوچت کپري پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
ديدنې د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاهاسوي
ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
امانزى به وي خوش حاله که ته زړه ته همنوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
ځان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خوـند کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـل مـونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـور او پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر وـه د پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅه د تـعلـيم کـري امانـزي بـه
ثـمـره بـه يـې مـثـبـتـه وـي لـا لـي بـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کې زړه بلبل سو
 لېونې سو د هر لوري نه اور بل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کې
 شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وې په منځ کې
 د پاک رب څخه د مرستې په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سوه څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچانې سوې
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهربانې چي در سره وي
 منځ ته درومه بې له څنډه هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چا په اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

زمور دي هر شه لولپه کرل

کله لوپېږې د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغارې

نن د سولې او ازوننه پورته كېږي
پورته كېښته نغارې ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
كه هر څومره كتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغاني پر تاقربان وي
پون عمل كېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو كېي درته ناست دي
امانزېه دوى پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه دانارو
 مجلسونه سراجي کنبی يي خو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزی نصیب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هغه نبض دي کله ارامېږي
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کې بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارېږي
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کې بيا
خپگان سته چې لا ترڅو به تکرارېږي
سوله راسي خوشحالي په شرنګ کې بيا
پرگرېوان چې دي سرې او بنگې را بهېږي
ځيگر پرېږده چې رنځور په ترنګ کې بيا
امانزیه ټولنه خلګ را پوهېږي
شريانونه سول کمزور په منګ کې بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېراو کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دئ د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازي د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دی
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دی
درې عدد یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دی امانزیسه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گډه که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده و بیا سده د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کې
 خودخواهي کې پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کې
 شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کې نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لې چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تېبې بندې وېرې
سورزگې روی مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کېږم
زړه مې گوره چې هوس یې ورته کېږي
اختر و کې د وطن بنه خوشه حالې وه
د افغان د زړو خونې ته هڅه کېږي
افغانې چرتونې له لوزي وطن ته
امانزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خپله کې بنایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
شاه پېری ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
بوري سترگي غټې ورځي تورو بڼستان یې ځلېدله
جگه پزه لوره ونه سره سالو کې تاوېدلنه
تصویر راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایز بونډه په نکر ورو بڼه نډي پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
وریې خلاص کړ خپل پستو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېوله سل پسونده د انګورو په باغو کې
هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پسر روانې پرېه
خو دې عهد او پیمانې پسر درې پرېه
ستا چي عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولېه پسر تر تالېه
زړه چي غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خود سړي پکښې کي نسته تر جرېه
که په نیت کي څوک صادق وي خپل وطن ته
داسي خلگ مځ ته کړه تر شات ته کړه
چي لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېه

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې د پرتاوان چاته رسپړې
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـره ورځ نـوي د اـمونـه دـي وـطـن تـه
زړه کـي حـک زـاړه چـلـونـه وـي مـيـهـن تـه
پـه ظـاـهـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې دـي
پـه بـاـطـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
اـخـر خـو مـر هـد رـوا غـ و اـيـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـزـوړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه اـنـجـام کـي د اـفـغـان تـا رـيـخ تـه ځـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلي پـه مـقـصـد يـو دـي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد دئ
اـمـانـز يـه اـر مـان ځـي د دوی کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 څه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هڅه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلودي وليدل د دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وې پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخله نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته لوگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وي
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وي
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سي
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وي
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وي
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبا کړې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وي
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سي
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وي
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سي
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وي
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وي
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وي
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې
 اما نزیه د دوی مخ کې زلزلې وي

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټوله انتظار دئ
 ټگماران دي په مزو کي بڼه همکار ورتنه اغیار دئ
 بد بختي ده په وطن کي هره ورځ دردونه زېږي
 غم د چاپه کور کي شين دئ چي و خاوري ته غمخوار دئ
 اوس عجبه زمانه سوه ورورد ورور په چرت کي نه دئ
 مرسته پر پرده ځني تښتي توطئه ده د روزگار دئ
 څوک فرياد د لوبې کاري ځني مست وي په چرچو کي
 انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دئ
 پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځني ورک سوه
 اما نزيه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دئ

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
رانـه تـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
حـمـلـي وکـړي پـر د مـا غـبانـدي چـر تـونـه
هـر گـړي مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړې
د بـلـتـون خـپـي دې پـور تـه کـنـتـه کـړې

را پـه يـاد کـړم د و طـن نـن گـلي کـنـتـونه
پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
پـسـر لـيو کـي د مـشـکو وې عـطـرونـه
کاشـکـي خـلگ هـم بـيـنا پـه رو بـنـايي وای
د علمـي زده کـړو لـپـاره فرـصـتـي وای

د پـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـته
پـر مـخ تـلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـته
هـيـخ زړه سـوي يـي پـر ولس پـه پـام کـي نـسـته
خـکـه فـکر هـلتـه د پـر کـوي مـزلونـه
بـي اخـتـيـاره مـي د خـيال وې پروا زونـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خـپل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي خـورېم
 چـي يـې ويـنم هـر شـېبه زړه کـي کړېم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـړو درک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

تول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخر ټولته يې وروان پريږدو لاره
 سپين كفن ته به ورلو وپرو بيله سواله
 چې پوه نه سي څو كد مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجه وينې په لحد كې

فكر نه كړې فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معاملې چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټولته سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي كړې
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړې
 په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړې
 سپين سترگي ده هـيـڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مړې كړې د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبري
 په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبانه زمانه سه سوه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كنه پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېږي
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنگ دئ اختيار کړی
د بڼه کلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼه یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېږي سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عيان

كه ټولني ته عيان سوان سوي په دوه ژبې
خبردي غواړه چې ثابت دي خپل هويت كړي
په دروغو خپل عمل هـيـخ نه پوښـپـري
دورنگي به كله پټ تل حقيقت كړي
كه څوك سترگي پوټوي د واقعيـت نه
په باطن كې ځانته جوړ بل مصيبت كړي
ننه به دا وي چې د پوهي لاره خپل كړي
په رڼا كې به ملت ته مل عزت كړي
پايـلي ټـولي بـې تـوښـپـي وي فرېـكـار ته
امانزيـه لـردي چـرت وـهل عـادت كـړي

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونې د يار په مينې کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټې دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشيتي پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومي
امانزيه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگونو هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضرور دئ
 ماچي کي تجربې دغه ضرور دئ
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کي څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسي بيا هم لږ يي له گمانه
يو سپړی ولي مغرور سي چي يو دوي خبري زده کړي
تحصيل وکړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده کړي خپل تر وسه
له داناننه اولس غواړي عمل ډېر سي له توانه
د غرور بام ته مه خپڙه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستي ډېرې کړه پرېمانه
بخيلې پر وروڼو موممه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتيا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هه خوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتیا
په بېنا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي په ملتیا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
تول به ځي پریوه لاره په رشیتیا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستاسو
دنده بولنه واقعې لسه فکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیو بڼه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه بڼه پوهېدلای
 پورته سوی یو بڼه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو بڼه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موړپه دام کې نه یا صاحب د بڼه زعمیم وای
 کاشکې نه وای ته متون نه یا درواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پر اېلم دو مړه ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړۍ ته ځلېدلای
 یا د پوه د علم بل وای مخ خرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یا اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې بڼه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر بڼه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر یا هر کار بڼه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن بڼه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۱۱-۲۰۱۲

ظالمان

ظالمان در تیرس انند زاعمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
حمله ور شدند در روز روشن به خانه مردم
ببردند و دزدیدند بغیر ز سوال خویش
خدا ناترسان بریدند گگردن بیچارگان
سچ نکردند به فر داز زوال خویش
انصاف نبود در ویرانی قصردارالامان
همچو خانه های شخصی قبضه شد ز جمال خویش
ستمگران اخربش کند امتزای بیبین
خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې ټولې برخې کله کله
 پریږدو چې ایا برابرېږي کله کله
 که مداح د یو ناپوه لاسه ځان نه جوړ کړي
 بڼه یو چانس بڼه پیدا کړي کله کله
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزبیانو
 لاس پرته باندې تېرېږي کله کله
 ټول مننه په پټو سترګو څه چي اورې
 بڼه سپری درنه جوړېږي کله کله
 تجربې راتنه بڼه و د لې په کراتو
 چي تحفې ته کتل کېږي کله کله
 که یو څوک په عقل پښ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېږي کله کله
 بې موده په توصیف ده لگیا سه
 بیا به هر څه دررسېږي کله کله
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تان نازېږي کله کله
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېږي کله کله
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېږي کله کله

د نیا ټولنه په پرمختګ باندې ولاړه
امانزې ته معلومېږي کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوهی لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسه ولتي
لېرې مله مې راکړه سزگار
تو طبیې زمزمه ولولس ته
سه تری ډېر سوولسه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلې
 پرېشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلننه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنه گدي ورک سسي
اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
خپل هيواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ايردو سببا ته
خپل هيواد به مومسور سسي
رانه ليري به پيغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به يو پر بل کړو
دولس دغه ارممان دي
امانزي زړه ته عي مان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروټي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذـرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـو رنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـر زړه مـېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـو دې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخي سـتـي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
اـمانـزيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
وـطن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپـي کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې پان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلي و
غم لړلې بې ايان په واقعیت کې
د مفت خورو هم پېش ډېر فخر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک ناسی بېه سرمايه ده
افتخاری يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـلـه زمـه وـر د کـور
 مـو رنـخـو ورسـو و سـتـا د لـوړه
 سـتـا عـمـل دئ چـي ولس مـي پـه خـوړ بـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژړ بـري
 خـمـره ډـېر سـر سـو پـر المـونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـو ډـر گنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـار د چـا پـه کـار دئ
 سـر راپـور تـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـتـه بـغـاري
 ولسي ولسي زمـو پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـخ کـي بـيـا غو غـاده
 ورکـه سـتـا لـه خـو و فـاده
 زمـو ډـر نـه ورک پـر تـا بـاوردئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـو ډـر خـاوري حـفـاظـت کـر
 دغـه زمـو ډـر لـو و جـيـده
 کـه ژونـدي هـم يـو افغانـوي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل كيې بې مرامـه
 نن كمـزوري يـو بـې توانـه
 يـا پـر خـان يـو بـې گـمانـه
 خـپـل لـه خـانـه لـېر خـبر سـه
 زمـا پـر كـور پـردى سـتمه
 خـه بـر هـان لـرې پـه زـه كـي
 فـكـر خـه لـه هـوسـېرې
 خـلـگـې وـري وـسـيـلې تـه
 پـه بـد نـيت گـوري جـگـې تـه
 تـه بـه وـينـې تاوانـه
 هـم بـه گـوري پـه رـونـه
 سـتـا بـه مـات وي انـدـامـونـه
 لـر هـو بـنـيار سـه فـكـر و كـپـه
 زمـا پـر كـور پـردى سـتمه
 زه د پـلـار افـغـان بـچـى يـم
 مـور شـيـدې مـاتـه رـا كـپـي
 مـوږ تـه د وـاړ وـدي بـو د لـې
 مـوږ هـغـه كـپـو چـي د وى كـپـي
 سـد دـي درو لـه و سـرتـه
 يـو وـاړي و گـوره بـه رـتـه
 قـرـبـانـي بـه شـې د شـرتـه
 خـه وركـپـه خـپـل پـرتـه
 زمـا پـر كـور پـردى سـتمه
 احـسـاسـات د خـو كـسـانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــوړ نــــه اوړ بــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زمــــا پر كــــوړ پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــرې او كــــه بــــد كــــرې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــردي كــــنــــته كــــرې څر بــــوان تــــه
 لــــر غــــوړ و نــــيســــه بــــيگان تــــه
 پــــنــــبماني بــــه بــــي فايــــدي وي
 درپــــسې بــــه غلبلــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــېري وي
 امــــانزې بــــه در پــــه يــــاد ســــي
 زمــــا پــــر كــــوړ پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چيغه ههار سول
شمين سهار سوپه سمون کي
بوی د گل و لپوني کپرل
د سحر په پيوستون کي
گل گل چي عطري پاشي
د فکرونو په بدلون کي
د بلبل زړه په مستي سو
مطربان سول په جنون کي
د بلبل خورې نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتوون کي
امانزيه بنه يي واوره
خوشحالي ده په ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰ ۲۱۲۲

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده تاته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شني درې دي چي لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چي ري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کپري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پيسو دي اولسونه په ځورېږي

يويشتم قرن شروع دئ لوی توپان شوق ميانه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شا ته سمېږي

سد د عقله دئ وتلی د نا اهلو پيسه خوړو
بېگانه لمسون يې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ويجاړوي دوی هېڅ د خدايه نه بېرېږي

بيخ ريښه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتو اوې ټوله همنه واد روشنفکر
فيصلي د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چي روان منځ پسر زوال سږي په ژوندون
 ځواني ولاړه خواري خوشي په ژوندون
 که مور نه سو پنځوس کاله په حیات کي
 بیا به هیڅکله مور نه وي په ژوندون
 دلپوه سترگي خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سږي په ژوندون
 څه توبنه چي دي گتلي په پلموده
 سرلوري پکښي نه ویني په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کي اوسي
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترگه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گتلي به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سږي په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزيه
 چا چي کړی سرفراز سږي په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کار بنښه قضاوت دئ
 پندو سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگي هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتته عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پوري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خوړي په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتون وي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتته عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یاسر کښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسي خلگي د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنځه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانځه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بنکلی غزني کړې
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړې
د مغل د کارنامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده واليه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانې سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامت نه لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادي زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه سو
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري بيا يد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چا چي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی خښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنايي کې ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاریکه کې ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده د پرنه اهلې زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپرې نسته
ته قادره توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزې درنه راضي يې نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوهه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راکړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځيرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کېږي
بيړه نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
 پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
 سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
 شاه ته لوهېږي بي خبره چيغې پورته په شرس
 خيانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
 چاچي ځان دئ ازمايلي پاييلي ورتته په مگس
 ندامت به دي حتمي وي يو وار غورپورې وکړه
 چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
 که څوک ځي پر پردۍ تره پنبېماني ورسره ډېره
 دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۱۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټولنه ته تگ راتگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوك

څوك بخيل وي يا بدنيتته كه ظالم وي
دوى درې واړه دي بيمار كه په عالم وي
كه اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فـكر لوېـدلى په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پـرهـيـزگـار د دغـه كـاره
امتنـاع يـي په پـرـرورده كه حـاـكم وي
د بـنـيـادى وړـځـي يـي نـسـتـه بـيـمـار ان دي
ژردي ځان تـداوي كـانـدي كه مـعـلـم وي
خپـل د زړه وـيـنيـي بـه خـوـري دوى امانـزيـه
څوك چي نه كـري دغـه كـاريـوـنـه هـاـتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضـــاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــري کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــر ابلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
ځه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دئ تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د کار جوهر انسان ته را
په روزگار کي ورسره سهو خطا
که دوران د ژوندانه فارغ غم وای
خوک به هـیڅ نه پوهېدای په خوښه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان یو
په کمبود یې پراېلم جوړ پر هره خوا
که دي پوهه د مطلب ب هـدف پر لاروي
په وار واری یې تجربه که په ملتیا
که د علم روښنایي ورسره مل سـی
امانزیه که کار پخپـری په رشـتیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیخ نه مـری
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوی زموږ په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
دنړۍ څارگري دلبي بنکر په بنکر دي
په مابين کي هر څه زموږ ويجاړوينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوی
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تشبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنج او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکر و نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه و سترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړ مخ تجلا چي رابنځاره سي
تغرتول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هري لورت ته نوي ترنگ نوي نڅاوي
امانزيه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يي په سـلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجـلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت افغانستان زما
مناسب فرصت په لاس موږ ته راغلی
په غيرت کې دي با توره تورياليان زما
پښتنو او زاوې سا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلی چي زم اوې په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کې چې سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر کې چې چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسټي کې چې بهار سو

څوک ژړا کې د بېلتون څخه نالېږي
 څوک غمگین وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تېست وي پروازونه په گلشن کې
 زړونه ډېر په واويلا نه کرارېږي

لېونیان د عشق خبر نه وي له ځانه
 چې یخني سې د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسټي کېږي
 داسې برېښي زړونه ډک وي له فغانه

يو چې ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سې
 بل د مينې په ارمان کې سپلنی سې
 څوک مخ ونيسي بېديا ته ځغلي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگیرو سې

که د حال پوښتنه وسای د خوارانو
زخمی زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبر دوی د حال سایی
خپل سرونه ټکوي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانې ننه بدایي کوم
مسافر خومره خواري کوم
ننه پوه فکورد قصروي م
خه لوم پرېښويدو م
لوی خنډ تن ته عاجزي کوم
سیم او زرنه جددایي کوم
زه ممنون یې د پېرزو م
احسان منددوسیلو م
ژوند کې دېره خوشحالي کوم
امانزی یې بیاوري کوم
د بنه ژوند پوه تېرېدو م
چیرې خوښ هلته پوه شپو م

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونښنـــو نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانزیه دا خـــه حال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

ستا پرممخ اوبنکي به پري
 لوند گرېوان دي معلوم پري
 په طبيعت خراب خراب سوم
 پرزرگي کباب کباب سوم
 په ليد و تراب تراب سوم
 چي بغياري پورته که پري

د غريب سوي ناري دي
 د ظلمونو سلسله لي دي
 خپرې سوي تاريکي دي
 ورخ په ورخ چغې جگې پري

د افغانان چي ته گوره
 درې دره گوربه گوره
 غريبان سول بي له کوره
 يوپه بل باندي خور پري

ورته گورم په عذاب سوم
 په زغملو کي کرياب سوم

لــوړ ا ح س س و ر ت ت ه ن و ا ب س س و م
زړه م م ي و س و و خ ي و ي ل پ و ي ر ي

ډ ډ ر ب ډ ر ح م ه ظ ا ل م ا ن د ي
ل ش ب س ي و ز ل ي ي ت ي م ا ن د ي
گ ي ر پ ه ج ن گ ك ي ا ف غ ا ن ا ن د ي
ه ر گ ر ي و ي ن ي ت ي و ي ب ر ي

ل ا م ر گ ژ و ب ل ه س و ل ه س خ ت ه
ل ر ف ر ص ت ل ر و ل ه و خ ت ه
و ض ع ډ پ ر ه س و ل ه ك ر خ ت ه
ا م ن ز ي ب څ ي ژ ر پ ر ي

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
 خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
 هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
 د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
 د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
 وطنپالو مشرانو یو پیام مور ته لپړلی
 خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
 خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
 ککری دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
 یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
 د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
 د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
 ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانی دې برکت سهه د وطن په هیلو پوه سهه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سهه
خپل تاریخ ته افتخاری یې د میهن په ارزو پوه سهه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سهه
امانزی په تانازېرمه د زړه په رمزو پوه سهه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پرنيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کي
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزې ورسره مل دئ که تصمिम د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مـرام ته ورسـېږي
 ډېر تللېنې په ژوندانه کي دهـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي بانډي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښنو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پېرزودي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورتـه دعا کړي

ناروي ۵ سېتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا یسه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبنې نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
دېر بې علمه په پیسو وړانیه ول کېږي
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په ډالرسو
فرمانداره دېن من زموږ د سرچنگک سو
تول پتې یې راسپېره کړل غټو موږو
امانزي ته ملا مست د کور موږک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته تر جهان نه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سي دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سي د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سي پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يې د زړه لسه تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مې محوه کپړي
 دغه لونه نړۍ کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مې نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر اېلم وي د پردیو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاید ژبه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غموبه ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونۍ مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزي په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
 بې کماله خلک نه وي په جمال کې
 که غنچه غنچه د گل ودرځېږي
 خوندي وي د عطرونو په سمبال کې
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
 سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
 که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
 چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصد برکه یی اصلي دی
دېري بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبه پنم چي مزی مازدیگری دی
د کوهک گلان مبي سترگو ته درېري
په هر باغ هره باغچه کنبی یی بېلگي دي
زما د پلار بنیایسته باغونه او باغچه وې
توتته سوي هغه تپول په بی غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یی دېرشوقي وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخنلی جنتی دی

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغو سو
 د حسرت او بېکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دېوه د مینې درومې خاموشي ته
 تاریکه کې زمور اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موییا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوړو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خونې سوي
نذرانده د مينې وپشې عنديب په جگ و غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلی ده هېر غمیزې د یاری سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورتنه پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راتنه روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې بنه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلي ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبون نه
 د ظلمت توري تیارې راتنه رنجا کړې
 هغه څوک چي د وحشت پر نیلي سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کي تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راتنه بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غورېدلنه
 ډېوه راته رنځا سوه په بڼه کاره بڼه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بڼه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو اخيستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بڼه ځونه د څپو په توپانو کي
 يا به بڼه فرصت پيدا سو سري غوتی به خنډېدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بڼه داروم چي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خبشتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي ليه ورايه
 دي يوي وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ڊپري څرپدلې تر زرگونو
 ورتيه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتيه په خيال سو
 مني ڊپري تر سوو په څرپدلې
 جواب راغلي د امکان ده وتلبي
 دي په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتيه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د ميني هوسۍ

زما د ميني هوسۍ منځ پر بيا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بي رحمو
ناچارو وه ترک د ميني په خفگان سوه
د نااهلو منځ کي ژوند خو ميره مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطبق او استدلالت ه زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بي وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزيه په توکل کي ټول عيان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـدـر وـه
رانـه وـلـاړه بـيرتـه کـلـه رـا سـتـنـږي
خـه چـي هـيلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـا مـرادي
هـد فـي و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـاري سـمـږي
کـه وـي جـاړه خـيـال مـصـروف پـر بـه وده وې
پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـځـمـاني پـه زړه کـي لـو پـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيب د هـغـه چـا سـي اـمـانـزيه
چـي هـو نـبـيـا رـي پـه هـم نـشـيـنه پـه بـغـل کـي ودر پـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زما ننه واوره په خبرو ننه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به په ډېر ډېر جگړو پلېنو مونږه
 ورسره به وه افغان ته مل د امو ننه
 امريکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هره ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسو زخم پيدا کړي
 په رشيتيا دي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهي تجربه دي
 صرف خبري وررسېږي بهي فايده دي
 په مديران دي حلېږي پراېلمونږه
 په رشيتيا که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې ننه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښي کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمیمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځیر سوډې سوالو ته
امان زی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېوتتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پولسه ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاجه وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویښم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پر راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنگونه ژر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزیه حوصله ورتنه تنگېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سبي يواله هام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چي ټول كور په كور ځوږېږي
تورد ظلم غوړېدلى نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دى سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سبي نابلي ډېر گرومونه
امانزیه بڼه فرصت دى قلم واخلى هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
د اوبو مسو مسو تي خپې دې پرسروي
خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
خل پر تابه باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولى ستا پر خوا کړم
تاته راسم تنفس بېکلې هوا کړم
غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کې برېښي
تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تـا بانـدي خوښـېږي چـي دـي گـورم

په تـا بنـاد ډکـي وـلې لـيـري کـنـتـونـه
سـتـا پـر غـاړه شـنې باغـچې شـيـنکـي باغـونـه
رنځـور فـکر ارامـېږي چـي دـي گـورم

تولـه عـمر سـتـا پـر غـاړه شـنـه کـنـتـونـه
شـپـه او وړخ و هـي درانـه درانـه مزلونـه
هـر وچ حـلق پـه تـا او بـېـږي چـي دـي گـورم

د شـمـلې غـمـيـان پـه خـا ورو کـي پـتـېـږي
د وياړ شـنـختـي دـي نـور ورو کـي شـوې نـړېـږي
د اولـس او بـنـکـي بـهـږي چـي دـي گـورم

لو بـه سـولـه ډېر مـشـهور د بـازيگرو
مـعـاملې دـي پـه پـيـخـه ر د يرغلگـرو
پـر خـيگـر او بـنـکـي تـو و بـېـږي چـي دـي گـورم

لـو بـي تـبـي کـر و لـي يـم بـي تـوانـه
رـاتـه جـور سـول جنـجالونـه ډېر بـي شـانـه
تـول افـغان پـکـنـسې کـر بـېـږي چـي دـي گـورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنې تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله په زندان كې
 شاوخوا جگ دېوالونه
 په ډېرو پورتنۍ سوي
 شپه او ورځ مورتنه يوه وه
 سختې شپې مورتې وې
 ډېر اوږدې لوى باركونه
 پكښې جوړه لوى وينگونه
 ډېر برباره دهليزونه
 لومړي بلاك كې ستر وحشت وو
 د چرخي پله په زندان كې
 اوس پينځه دروازې وې
 غټ قلفان په څرېدنه
 هر قدام كښې وي ولاړي
 ټول ورځ به وې تر لاسي
 چا چې خپله وې ليدلې
 اتيا كسه جلالاره
 رحم نه وو خدای لسه پاره
 ټول بنديان ناسته وې بېكاره
 انساني حقوق پايه مال وه
 د چرخي پله په زندان كې

یو تشنه نابد او داسه و و
 دروازه پکښه کې کي ننه وه
 نیمه ورغ بیه انتظار وې
 په موسم کې د سره ژمي
 خا طرې وي د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعتو و نوبتونو
 هر ورغ به وه عرضونه
 زنداني دموکراسي و
 د چرخي پل په زنده ان کي
 خلگ رېږدېدل د یخه
 دلسوزي خو و بېخي ننه وه
 کړکي ته وولي پنجره وې
 خو هینداری ماتي سوي
 شواوخوا په هرا طاق کي
 ډېر واره وه کلکینونو
 هغه خو کوک چي د اطفراف و
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کي خو د خواهان و
 بې انصافه ظالمان و
 خپل اولس ته د بنمنان و
 ته ولد خداد کثیف سیستم و
 د چرخي پل په زنده ان کي
 د دوبي په گرمي کي
 د خول و دربان دي چ ورو

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر څه باندي بندي يم
 خيانت و وطن تنه نسسته
 خيانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هيڅوک دئ وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف يوه گناه زما وه
 چا پلوسې مې نه کولې
 د چرخې پلې په زندان کې
 چا وې پلنې پې شاک کړې
 څوک اخته په خوس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غټ بلدينگونې
 هر ورځ خورې رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سته
 نه بازخواست ته کم مهال سته
 جوال په شاد سترگو حال سته
 څوک يې نه وينې په سترگو
 د چرخې پلې په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل لښه خانې به بې خبره
 پردی لومړه کې راگيرسي
 دوسيه سې ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلگ و
 ننه پوښ تنه پلر بېوزل و
 عقل تل ورتنه حيران دئ
 بېخه پلر پرېشه پرېشان دئ
 تل د زړه خځنه بېشان دئ
 ښه عادل نظام پلر كار دئ
 تل و تاريخ ده ازمايلې
 د چرخه پلر پلر زندان كې
 ماليلې دلې پر خوانان وه
 چا نو كسان ځنې ايسه تلي
 د لاسو موات وه هېو كې
 يوازې بې په وه پوسه تكي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 ياپه شه پو بېه جزايي وه
 پوچ وييل خو بېه حتمې وه
 دغه څه رننگ شرافت وو
 دننه اهله ورياست وو
 د چرخه پلر پلر زندان كې
 د مله زعيم لپاره پاره
 په كار دېر تجربه ده
 عمر دېر تر پڼخوس كاله
 دېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بېه خلاص د عياشې وي
 ننه بېه دېر احساساتي وي
 كار يې تل مشورتې وي

عاطفه یی بښی ښی وری وری وری
پراولیس یی دلوسوزی وری وری
شرط په کار دئ امانزیسه
که د علم په پنا کي وری لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار یی وری لیدی

ناروی ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوز مورتي تاريخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په په تحریر کي
هر څه بنسټ کارې راته اوس بنسټ په تفسیر کي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کي
کله باز غونډې شجاع وي په تعبیر کي

غارگي د مینې خپل وطن ته ورکړي
يا هم زړه ورنه غوټه سي په تقصیر کي

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې دولايه په زنځیر کي

تمناده عاطفې چي په ځلا سي
څه ناڅه ځني را اخلې په کفگير کي

کلمات د پېرزوينې سي سره گنډې
امېلونه ځني جوړ سي په تقریر کي

درک د عقل چي پر لار د غايې درومي
په ليکلو روحيات سي په تغير کي

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوش شي نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې شي څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سي لپه پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کي ورته لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلېي زمانه سوې تر سره
 د اميد هڅي ناملرادي پخې نه سوې تر ثمره
 چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
 تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
 شين چمن کي د گلزار غوتۍ لانه دي غورېدلې
 د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
 اوازونه د زرگي مې غواړي وکړي پروازونه
 خوبلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
 دعا کړم له لوی څښتن ته ناملرادي زرگي رانښاد کړي
 امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ما ته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ما ته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پر او کي ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کي پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورنگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چي د نفلو په درېدو وم
چي راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښي کي نغښتي بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وود مکه به بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تراسمانه
غلبه يې يې نن رس پري تراسمانه
نور لاهم خلک خور پري تراسمانه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کوي
رقيب ان دي هر گري په مشورو کوي
د پرديو و خدمتگار دي په پردو کوي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهه نفاق او بدبختي ته
خوک ولاړ وي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لاهه خانه
زړه او فکرمغشوش سوي بې لاهه خانه
ژبي يورنگ زړونه بل سوله عيانه

دورنگي يې په چه روکي معلوم پري
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهري پري

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سکر و کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسې د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه رکه م سـو
 بسې غوري ده تور ماتم سـو
 نفاق هر کور ته رسېږي
 راتـه جـوړه تربگنـي سـو
 د سر خوږمـخ ته خواري سـو
 زړه پرېشان ورتـه سـو
 هيلـه خـه سـو د پلرونـو
 پـه مـيـر اـث وـه د نـيکونـو
 تـو جـه نـه ورتـه کـېږي
 مـوږ مـسـئـول د حـفـاظـت يـو
 خـپـل د خـاوري پـه عـزت يـو
 پـه غـيـر تـر تـلـه کـېږي
 پـېرزوينـه وـه هر کـلـه
 مـر سـتـه وـلـاړه يـو تـو بـلـه
 تـه مـت خـپـل ورو تـه جـوړېږي
 تـه دا وـلـي بـي پـروا سـو
 نـن دـي خـپـل کـور تـه بـلا سـو
 تـو لـو لـس دـي پـه خـوړېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حلېږي
غېرېږي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښ تن کړه
ټول کارونه به به سېمېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
تاريخ ورتته ليكلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
زور مندان كه نن تا او پرې د پرديو په لمسون كې
د شهيد د وينو څاڅكي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
پيوستون زړو ته راغلي زمزمې دې دي ووالي
ورور او خور ټوله درې يوتربله نن په څنگ څنگ
سرې سترگې دي د ميندو ترمې او بڼې كې تر بهرې
اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا له غېږې غلبلې دې پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته یې کباب سوی
 دا سرې وینې د زرگۍ څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دې سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولېس دې په سوځېږي
 جنازې د بېوزلان وپوه قطار دې
 همدیرې دې هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فریبکار نن په کمین کې
 بڼه ځوانان دې خپل له تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچیانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ویجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ویرانه ویرانې ده
 امانزیه ته ول فکر ونه کنګلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته كې شبنم پروت ستا په لمن كې
 مروارید دې پرمخ برېښي كه سنبل بیا په گلشن كې
 دامنمه چي قدرت بنكلا ده ستا په نصیب كړې
 د عطرونو پېرزوینه چي وتا ته حبیب كړې
 بلبلان بيماره گرځي سرگردان ستا په چمن كې
 كاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن كې
 د سهار بنه ترانو لوره مخصوصي هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار كې بنایسته جوړي نغمې دي
 امانزیه ورتنه ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دی
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر كار دایم انجام دی

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېرمن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهې د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 تو لعت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دي بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دي رانه ورکي ظالمان دي شي نسکوره

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل دننمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرامون نه د پردي وتول اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

دغه ډېره بدبختي ده پر مکتب دې حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دې حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب ويجاړ سي
 غلیم نه کېښېني ارامه پر منصب دې حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دئ
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دئ
 خوک چي علم ته خدمت کړي ياپه فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په تـوان دئ

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دې برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دې رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځی سره ياري کړه مخ پر لمر دې حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دې شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندر ه

چې په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو پوه ټالو کي ستا لمن ته
غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېږ کي
هله بيا به زړه در توپ کړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه به غموننه ليري ليري
يا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
ديارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
مطربان لسه بغلونو نه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
بنسه وعظوننه به کېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورته شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورته
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـښـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتیکونـه الیشـېري پـه بېـړۍ کـي
هـد فونـه سـتراتيژیک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـړۍ کـي

ظـالمـانو د مغلـنقـاب اغوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـپـلاب راوسـتي
وچ لاندې توله يـو شـان پـه سـوځل کـېـري
جـهان سـوز د خپـل پـلان حـجاب اخسـتي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شـکست حتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغرنـده

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکه هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د تونښې پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينښې را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه لوبدلنه
خپرولای ټکي بيا را اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
ټول نيمگړي تلابونه به ماتېږي
امانزیه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو ليدل کپړي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چي څومره راتسه ډېر سي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مې منل غواړي
رانسه غلې دي پېغور ډېر
چيغې ژرسېم اور ډېر دلای
څوک چي جوړ کړي راتسه شور ډېر
څوک وحشت چلې ول غواړي
امانزيه پري زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزې کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزې کې زموږ د خاورې دښمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی ښنډې پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـر شـا جـوړ پـري
ډېر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـو مـو هـد فـونـو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ اـما نـزیه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستہ نکلو نہ
د غہ زاو سستہ یادونہ
تہ افشہ ارویجہ پارہ کپری
دوست دہن من تہ خہ ورولی
ہر ظالم تہ تہ راغلی
شہیدان سول سستہ مہرونہ

د دہن من زہہ وسہ لہ وہ
د نفہ اق بنہہ وسہ یلہ وہ
د افغان پان پر کر کرہ ورجہ وہ
سپرد کرد سستہ اولادونہ

نہن ہم بیہ ناورین راغلی
ورور پہ ووردی نہن وژلی
سستہ زرغہ ون چہ نہن سولہ
خاوری کپری سستہ سرونہ

یو ځل بیا امید و تاته
مخ دراوړي ستا و خواته
شمه جگه که په سبب تاته
بیا ژوندي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
پکتیادی سکه وروره
ننگر هارد خپلی موره
درپه ییاد که په دورانونه

پښتانه ته ول سره ورونه
یوه ژبه که په هوډونه

ته ول که پرئ یی و د زه رازونه
راوړه نور ستا پیغامونه

دواخان ته نیمه روزه
دم زاره ته رگرډېزه
دلغمان ته رجلرېزه
ستا و طندن دی ستا هډونه

زمه وږخه اوره پښه تونخوا ده
پښه ور که په وازه خواده

لــر ا و بـر تـر تـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله ننه مرسته ته غواړو
په زاریو ورتنه ژاړو
وطن ډک سوپه ویجاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمــانــو کــي
د گلشن په زمــانــو کــي
د افغان د زړه قــوت وې
تــول احســاس تــه برکــت وې
ســولي تــه وې زمــور پــه زړو کــي
ولــي والــي ووتې د زړو نــه
ليــري ســولي د پېر زو نــه
پېر بېر بېر ديا او پېر د رو کــي
هدفونــه ســول نيمگــري
بېچــاره ســول تــول وگــري
چــمن ســوپــه ورا نېــدو کــي
تــه چــي نــه يې تېر تــه
پــه هر کــور کي خپــل ســري ده
تــول ملت پــه اندېنــو کــي
د سېســه کــه دا غيــارده
د اولــس مېنــه پــه کــارده
د ســرتــاج وې پــه بانــو کــي
پــر و طــن وکــر په نظــرتــه
ســد دې راو لــه و ســرتــه

امانزیه احساس تل وي په رگه رگه کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلی ده قضات پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمیر کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل د شرم خای دئ یا کمبود قضات دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احتــرام د راســتــو مــه
 ســتـا بـلـتـون جـوړ کـړي غـم دئ
 شـپـه او وړخ پرمـامـاتـم دئ
 راتــه جـوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قـرـبـان ســتـا تـر بـنـايـست ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مـا چـي ســترگي لغـولـي
 ننـداره ســتـا د بـنـکـلاوه
 ســتـا پـه غـېـر کـي ســترگي پـونـي
 مـا خـال پـوڅي تـا کـي کـړي
 چـي ولاړ پـر خپـل و پـنـو سـوم
 ســتـا د مـيـنـي پـه لـيـدو سـوم
 هـره خـوا پـر گرځـېدو سـوم
 د غـره سـرتـه درخـتـلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشـوم د پـلار پـه غـېـر کـي

پېر پېنښو لولاړې دممه
 بې خبرو دم نږې نه
 پېه شه پېو ومه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د باباس سره بېه وممه
 پېر بې اغو بېه گرځېدممه
 هره ورځ فصلمو ته تلمه
 ستا پېه مينه زړه پاچا او
 زمماروچ يې زمما تېن يې
 د ميوو دې مننت بېار يېم
 سيال يې نسته پېه نږې کې
 شه باغونې شه شېنې بې اغچې دې
 بې مثالې دې ميوو دې
 بې کلي کې وروې د زمريانو
 تفرېگه اهد جنگي لالانو
 د افغان د لښکرانو
 ارامگه اهد زرغونې ته
 ستالمېن انتخواب سوله
 زمماروچ يې زمما تېن يې
 نږې دې ويېنم خوار او زار يې
 تېرې تېرې پېخي سوي
 نه جرگې د ميوو رويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستاد بې کلي غره پېه سر کې
 د پښتون د کور پېه ور کې

د بامونو پمپه ممبر کرکي
 څوک ولاړ توپیک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زمما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارا ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زهیر سوي یو لسه توانسه
 سر را پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زمما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژوندی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیایو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بې سادي سې

زما روح يې زما تن يې

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصې د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سیمه
خپل بي سوچه دي و ځان ته بلا سوي
د پردو په لمسون ځان بيا خرڅوینه
نه پوښتنه درویرنه څوک د چاکرې
ملا مت ننا ملا مت راترور وینه
لا به څومره پر خپل ځان باندي تېری وي
یا تر څو به و خپل ځان ته بلا وینه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کې خپلې پښې را پرې کوینه
پاکه خدایه ته نا اهل را پرلار کړې
امانزیه زړه ازار دعوا کوینه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا پسه غېر کېي ارغنداب دئ
نوم يې تللی پسه بنايست کېي چي شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړ يې پسه يوروپ کېي
زړه زهيري سې پسه مغزونو کېي عذاب دئ
کله گورم شين زرغون راتسه سمسور سېي
کله ويېنم کنډوالې زړه مېي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نني ديتيمانو
دا صيل افغان زړه گي باندي کېي شاداب دئ
د کوشو کنډي کېي چي رايا د کورم
امانزي ډېر گورم کوي چرت مېي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس ښامار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کټ کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لږ منه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رپرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ويله چې نن بيا ده کومه لوبه
خو ضربې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
يا انداخت وو د تانکونو
چيري بيا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو مي پراوړو کړ
لڅي پښې مي ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کې منتظر سوم
غلبلي سولې په زوره
حالت سم نه څرگندېږي
لوړي کرږي پورته کېږي
هيڅ مي سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
يو وارييا نور درزهار سو
سوي چيغي تر غوړو سوې
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پري

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هلوونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوېدلم
په هيڅ شي نه پوهېدل
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کړې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمونږ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چو کيو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډ پري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په یارانہ کي

خوند د ورور په زولانه کي

امانزیه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تا ته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږ وزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازي دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اختر سي
لوی اختريې بختور سي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چې خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربړم

په بهار کي بڼه پیغام راسره مل وي

د ژوندون بڼه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه بڼه پوهبړم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربړم زه اوربړم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبړم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل ښه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ را ولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدايه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سباسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلك سره ورکړي
 خط په زغرده د دېن من سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پرديود ياري نه پرهبزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفاسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي خه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بي زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بيا سي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه ده دي عهد نه ده دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه ده دي قول نه ده دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگی په تا اخیلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته نه ده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تناره کې پښتني هيلې سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامي لورې کرېرې خېرې
زه افغان يم خـر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېرې

تـو ل پښخه کسه خوشحال دي بنگلـو تـه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دي پيسـو تـه
کـرې شپه دېر سرگردان وي په چرتـو کـي
چي د غلا پلان تـرې پردي تونـو تـه

درته گـورم چي وړانـېرې زمـا وـطـنـه
هـره ورځ به زخمـي کېرې زمـا وـطـنـه
د نفاق ميوې چي کور په کور خړه وي
خدای خبر چي به رغـېرې زمـا وـطـنـه

خوک چي پوه نشي په زيـان د خپل تـولي
يا اگاه نشي په تـوان د خپل تـولني
دروازې به تـکـوي تـل د پـرد يـو
نه به ويني تـول نقصـان د خپل تـولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بڼه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتته ايسسته د ماشي پرې پرېږده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دئ خپله ته يې
 د ظالم عمردی لنډ سته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه تکی
 توان په توان باندي ماتېري په هر شه کي
 د دېمن په ژبه ځان که بنه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردو نه زه زه ردار سوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خنډې خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
 د پتنې کورت ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بول د اور سره په جنگ دی
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلې د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لوړ ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غيا ب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بي توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو و تاوان ويني
ابرو توی په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړي هدايت دئ
څوک چې مل وي د بد کارو زيان ويني

که مې غوټه د زړه کې خلاصه کړم چاته
معنی دا چې ځان په کس ته ورم بلا ته
که ښه نیت ياب بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه يودې فکر او خيال ترېم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمني
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمني
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لوره صداقت دي د مېرمني

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گل و باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتنه د ماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنويرد خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمورډ خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زمورډ مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو څي په پوهېږي
ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رڼېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پروقتار دي تېری کېري زمما وطنه

د هلمند خپي مورو وورخ په ورخ بید پېري
د ترننگ شونډي سپېرې رامعلوم پېري
ارغسانه غېردي تشه د زمريانو
ارغدا به دشملې غمی دي لوبېري

د خوبنی کاسه نسکوره سوه زړه کي
د رنډا پوه تاریکه په هر خه کي
اختر ونه او جش نونه دي نور نسسته
خه چي کېري ټول د بل په اجازه کي

خپل د خانه بي خبر په نام پښتون دي
د پردو په جال کي پروت هر گام زبون دي
د رانه خوب کښي غلبه ده پر راغلي
لاره ورکه هر سههار ماښام مجنون دي

بنکلي پېغلي سترگي سرې په ژرېدو سوې
افغانی شملي پر سر په خړېدو سوې
هر خه گورم چي دخپله لاسه کېري
پښتنې هيلي مويي پا په کېدو سوې

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
 اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
 غلیم مات کړې ته خنښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالا زه مې پرې پرې سو
 دارالامان قصرو وچا را یې پرې سو

خدا یه ته پر دې وړانګارو غضب وکړې
 بنګلی قصرو کنډواله خړې خړې سو

پرهارونه دهیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه به یې له شک به یې غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زممانن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چې عيني سي سي
 لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
 امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سېي
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سېي
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سېي
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال به نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتنه ځيريم
 د سپوږمۍ مختنه نڅېږي ورتنه ځيريم
 يو په بل باندي نازېږي ورتنه ځيريم
 ډېر رمزوننه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

حقيقت خداى ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعليم لاره کړه خپله
خان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړي يو تر بله
د ننه علم سې خاوند ننه ادب دي په نصيب سه
امانزى درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپريل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفر وروم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر وروم
بنايسـته کـلی بنـارونه پی په ساحل کـی
بنـه مـی زړه ته نه لوېدلـه پی په خبر وروم
تـول بنـارونه حصار سـوی پی په قلعه کـی
شـا وخوا جـگ د بوالونـه پی په نظر وروم
د بنـمناو تـل حملـی پی په ردوی کـولې
زه د دې خـاوري تـاریخ نه خـه خبر وروم
په ساتنه کـی د خپل اولس یـولاس وه
هر سـری ویـل چـی زه د وطن سـپروم
د وطن دفاع ضرورده هر اولس ته
امانزی چـی په تـول ژوند ارمان پی په سروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوي باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخا ب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينې تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجردان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دې امانزیه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کې چې سرباز سم
 په چوپړد خپلې خاورې کې ممتاز سم
 ورلا هوسوم سمندر ته پتې سترگې
 هڅې ډېرې مې کولې چې اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کې
 وهل سولم د هر پانه چې ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجسات کې
 بې خبر چې پروت په جال کې يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کې د وتلو ترې جواز سم
 چې خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښې ډېر سته چې کم راز سم
 دوست د بنمن د واره په نوي بڼه کې وري
 عقل وېنې سې ډېر ناوخته سترگې واز سم
 امانزې شکر گزارد خپل قسمت يې
 د خلاصون په هيله ناست چې پکښې باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداى شـاهـد دى چـي بيـخي رابـانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري كـي
 بـنـه غـنـبـتـلى پـه غـيـرت كـي نـامـي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو كـنـدهـار كـي
 هـم د بـر و دروازه كـنـي يـي د كـان وو
 پـر هـېـزگـار خـلـگ يـي ډـېـر بـنـه خـوـبـنـېـدلـه
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلى څـومـره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي كـولې
 بـنـه يـي نـيـت بـيـخي پـه زړه كـي مـهـر بـان وو
 ډـېـر غـنـبـتـلى دلاوړه پـه خـپـل وخت كـي
 خـرابـات يـي خـوـبـنـېـدى بـنـه يـي گـو مـان وو
 د مـارـانو پـه نـيـولـو بـه خـوشـحـال سـو
 هـر هـر وړخ بـه پـه لـنـډـى پـسـي رـوان وو
 يـوه وړخ يـي ظـالـمـي لـنـډـى و خـوړ
 خـپـل تـر كـوره چـي راتـلى حـال يـي پـر پـشان وو
 ډـېـر نـاځـوان مـرگـى بـي وختـه پـر مـېـلمـه سـو
 رـوح دې بـنـه د وې امانـيـه بـنـه انـسـان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدايه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دې خدای در کړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک ییم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گستا

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تــــول ویر کــــی ډو پــــېرې
 پــــر خپــــل ولــــس مــــی زړه رپــــېرې
 تــــول زنگــــاوات غــــم کــــی غمــــېرې
 افغان ولــــس اور کــــی کړ پــــېرې
 خالقــــه تــــه فضــــل پــــرو کړې خــــه پېنــــېرې

د یکشــــنې ورځــــی ســــهار وو
 د حــــوت د میاشــــتې نوبــــه اړ وو
 پــــه کلــــی کــــور کــــی پــــهار وو
 تــــود پــــه مرگــــونو کــــی بــــازار وو
 شــــپاړس نــــفــــره د شــــهید کــــور تــــه ســــتنېرې

پــــه خبــــر تــــول کــــه کنــــدهار ســــو
 د هــــر افغان پــــرزړه پــــره اړ ســــو
 د شــــهیدانو جــــونو نــــاتــــار ســــو
 ارمــــان ارمــــان راتــــه تــــیار ســــو
 د مؤمنــــانو شــــهادت مــــی نــــه هېر پــــېرې

امریکایــــان ورځــــی هــــر کــــور تــــه
 پــــه نیمــــه شــــپه کــــی د دوی لــــور تــــه
 د ســــرو مرمیــــو شــــو ماشــــو تــــه

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې لاس ته ودرېږي

لابېله تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر دو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډه نښه خپري

فکر کوئ پېر ظالمانو
سوه زهرجنه تر مرارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنی فکر كوم دوی بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مې هر چاته گویا یم
د ولس په درد اخته زه شپه بیګاه یم
د بابا توره زړه سوه نه خله پېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپرې په دوړو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فیل په غوږ بیده یې د زړه سره
سې په غبرګو سترګوړوند مات ته ککره
د وطن هیلې ناسامرادي ورت ته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سيلا بونه

اوبنكي به قطري جـ وړ سيلا بونه سي
زمور به نيمه خوا تـ وړ ارمانونه سي

غـ واري دبنـ منان منگـ وړي بنـ خي كـ پري
چـ وړ به ذخيـ وړي ټولـه كانـونه سي

كـ وړ په كـ وړ به شـين وي د نـفاق مـرض
زړو كـي به زخمـونه پـهارو نـه سي

بيـا به پـسرلي كـي گـلان مـر او وي
هـر خـاي به ترينـگلي او ازو نـه سي

نـه به وي را سـتي او صـداقت مـنخ كـي
وړكـ به و طـنپـال سـم تاريخـونه سي

د افغان بـا تـوره خـا وړه كـه سـتم كـي سـوه
لـوتـ به دي جـگـ غـرونـه او باغـونـه سي

شـپـي به تـر سـهاره مـا تـمـونـه وي
جـ وړ به اـمـانـزي تـه زـندا نـونه سي

٢٢ فبروري ٢٠١٢

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايسته معلومېږي
سړې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کې امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړ لړی زنګاوات دئ

موراو پلارد خپل بچو وسره بيده وه
پت يرغل د نيمې شپې کوم مجازات دئ

نوراو بنځي ماشومان لژند په وينو
خواروليس ته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخواړو روايات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهيدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهيدان شپړنور زخمي وه
د وحشي امريکايي اردو عادات دئ

تيل پاشلي اوربل سوي وو پرمرو
امانزيه دغه بل رنگ د تاريخي جنايات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پسانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بڼایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای بڼه روانېرې
که د تبې غاږګۍ سوو در په غاږه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختیـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردا نـــــــه د پردیـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نـــــــه تـــــــپر ســـــــوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازی چـــــــي تـــــــکـــــــو وې د نـــــــو روو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر ســـــــرد غـــــــتـــــــو وگرهـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور پـــــــدل چـــــــي تـــــــه رهـــــــبر یـــــــي
 اوس خرگـــــــنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــر تـــــــه نـــــــو کـــــــر یـــــــي
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پردیـــــــو کـــــــي اســـــــیر ســـــــوې
 خان دې بایلـــــــه پـــــــه ټولـــــــنه کـــــــي فقیر ســـــــوې
 سردې کـــــــنـــــــته کـــــــر هگر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــرې
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدې کونـــــــدې کـــــــرې
 چـــــــي خوشـــــــحال یـــــــي پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــینو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي کـــــــکـــــــر د معیوبـــــــینو
 نـــــــه دې دینـــــــن نـــــــه دې دنیـــــــا ســـــــوه خوار کـــــــیه
 ستا نـــــــه هر خـــــــه ټول خطـــــــا ســـــــوه لېو نیـــــــه
 یـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــي
 درنـــــــه ورک بـــــــه نوم نـــــــبان او بـــــــي پـــــــر ده ســـــــي
 امانزیه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوې دې
 خو ژوندې دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردې دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټو ځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سووي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانې طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره ار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوبدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبو د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگيچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

يو د بل به مو خو لې سره خپلې
 بيا هم د پرو د مرگي سلگي وهلې
 نيمه لار لاد سفر ننه وه تکميله
 بنو خوانانو بيا د مرگ پولسه ليدله
 په زرو خوانان شهيد سول کانتينر کي
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کي
 تاريخه وه چې موږ راغلو شو شبرغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتينر تخليه کېږي
 بله دوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
 په يو چا کي چې نفس لاهم ژوندي وي
 بهي دريغده دگولۍ باندي شپي وي
 يوه کنده چې شپېرزه مته کېږي
 د ليلې د نبت کي خوانان هلته بنه خپري
 عجابه قتلگه گاه سوه په نړۍ کي
 دغه کار وسو کاملاً بهي غوري کي
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپېر سوه روان بيا مخ پر غره سوه
 يو خو ورځي چې په غره کي پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کبته راسه تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې يوقلا ته ورايله کړه
 دوی چې دېر سترې سومانه وه بيا دېږي
 خويو يويې د مرگ وخوا ته بيا بولېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بهي پرسانه

ځکه رغد بغاوت پورته به بې توانه
 دوی په دله حمله وکړه پر عسکرو
 په لاس ورغله و سوله د خو نغو
 پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل
 خو یو یو بې په نوبت کي مړه کېدل
 شهیدان سوه تر څو پاته یو بشرو
 قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشرو
 امریکه باعث د تپول وحشی مړگو
 د پرفلمونه دک د وینو په رنگو
 اوس چپ سوي هېڅ بیان نه کوي چاته
 په پوهېږي امانزی گوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان که عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غریب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا څه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتیني عمل ځای نیسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رویه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وایي صادق ئې په بیان دي
 نه تحقیق نه بخیلي کړي پرو وگړو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسې خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزیه په رشیتیا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کنډي کپړي ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشم لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړگی مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساړه ژمې په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفوس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکره لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لسه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يوسې خې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې لسه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگۍ په زوره کېږي

بيگاه تللي وم ميله د اشنا کورتسه
 اوس مې خپل کلي کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چيران وم ورتسه تللي
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یې منظر و ته
 رودخانه کسي مرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منع کي
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شني او بېه بيخي شفافې ارونې وې
 معلومې کاني شگي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رنځا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلګو
 اميدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صياد غشي بېه کله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر کړي ړندېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغې دي پورته
 اسمانوته به رسېږي اورېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دئ
د افغان ولس لسه قهره ننا خبر دئ
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پت دده دغه هنر دئ
خو لغره بپي سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئي بل نقاب پرسر دئ
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
په سل کاله ئي قبوله غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تور ورک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملاگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ليوال وو
د غيرته وپوره پوره زپه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زپه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپه بري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي مـمـنـون سـتـا پـه مـرـحـمـت يـم
 پـه نـعـمـت د اولادونـو زه خوشـبـخت يـم
 د ژوندون همتـا مـي د پـرـه مـلـيـکـه دـه
 ربـدي ورکـړي بـنـه صـحـت پـه دغـه نـيـت يـم
 فـرـيـد جـان مـي مـشـرـر زوی د لاس لکـړه
 د روښان څخه خوشـحـالـه پـه وـضـعـيـت يـم
 تنگيـالـی بـيـخـي ارام پـه خـوـی خـواص دئ
 زه ئې خوښ پـه پـتـه خـولـه او پـه عـادـت يـم
 ناصـر جـان د زړه لـه بـيـخـه مـهـر بـان دئ
 مـفـتـخـر ئې پـه عـمـل او بـنـه خـصـلـت يـم

د زړه سـر مـي ټولـه ژوند لـور زرغـونـه دـه
 فـکـر کـړ مـه پـه هـغـې څـه مـلامـت يـم
 هـمـا جـانـه نـا زولـې دـه پـه ژوند کـي
 لـه هـغـې څـخـه راضـي پـه حـقـيـقـت يـم
 هـر هـمـر پـور مـي تـر اولاد پـه کـمـه نـه دـه
 مـنـدوی د شـگـو فـي پـه بـنـه رـغـبـت يـم
 د زهـرا پـه بـنـه ژوندون کـي هـر څـه وـيـنـم
 لور حـسـاب هـم زه د مـيـنـي پـه هـمـت يـم
 د لېـمـي بـرکـت د پـردئ زمـوړ پـه کـور کـي
 خـو پـر پـشـانـه ورتـه د پـر پـه واقـعـيـت يـم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امید واره د میوند په شـفقت یم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تـر ټولـو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر خای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلرې بهه کاروان سېي
 لابه خاخي خو ازاد افغانستان سېي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپړم
 ترڅو نيت دي بشري کار د انسان سېي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالما رونه
 په کړو هيلو کاره بهه دي ارمان سېي
 که غبېي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سېي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغې بهه ستا مخ ته توپان سېي
 څوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژر به يې فغان سېي
 ستا چي طمع د شغلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سېي
 قهرجنې سرې مرمي چي په شاگرځې
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سېي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرې څه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټې سوي په کوگل کې
رانه وايي څه چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پر نوښته کړه
چې افغان ولس بيمار دئ لږه ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليرې کړه لږه فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډپوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډپوه چاته
 تلل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
 خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
 بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
 چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
 خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
 بي ملگري ژوند عبث بي ځايه بوله
 فکرو کړه چي خوښي نسته سبب ته
 که نصيب دي تاريخک ژوند سو خوار کي
 کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماته
 لسه پېږي و تجربسه سوه امانزي ته
 د ژوندون ډيري ډيري سته رناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړرنګی مخلوط بنکاري
بنایست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبوزره کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره بنکلي ننداره وه زه ځیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی بنکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره ستم پر پرېده تمیدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولې بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دې پرېده خه توبنه به ستا نصیب سي
په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پر دې د پرديو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـڼه پـوهـېږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږېـدو دـي
نـام نـښـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

د پېري منډي دي کولې دي لولې لولې توښې لپاره
 قناعت درسه نه وو د ناسحق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعيت ته غاړه کښې پرده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابا هسي

ناروي - ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انگېزه کي

بلان پېر په چوښهار سره
سحرگاه ټول په بیدار سره
تورتم ځي په تلو سره کي

د نرس زړه ځي او بېرې
چي ش مال کم ځي چلېرې
وینم در په دردان کي

تسرام معلومېرې
ډک په خول په د خندا کېرې
شین سهار په ازانگه کي

د حکمت ش باب ته گوره
سوپیدال له کومه لوري
د گلونو پوه کاسه کي

د لمر وړانگه ځي بنه ځلېرې
زړونه ته ول په هوسه بېرې
عندلیب په ترانسه کي

دغه څومره ستر قوت دئ
تمثیل ټول په د قدرت دئ
د اسحق په عقیده کي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
 فکړو بد شاعرانو په هنریریم
 امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
 د دوی منځ کي زه بېشکه بخت وریم
 گاهي بېکلي باغچه گي کړم راته جوړه
 افتخار مې د ټولني په لښکریم
 کله گران وطن زخمی را مجسم سې
 یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریم
 ازادي د گران وطن ته هوس پرېم
 امنزی داسې شپو ته منتظریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې مخ ته نه لري غموننه
 پیدا کړي بېخي لږ داسې وختوننه
 په رشیتیا کي پېژندل د انسان کړي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
 ثميره ئې د خوښيو شاتنه بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زيان سته
 پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
 پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ کـي
د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
مقصودونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرگونه په نړۍ کي
نام نهاده شاعرونه ساختگي دیموکراسي ده
خه چي نغبتی په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
په قوت چي احساس پري نفاق لویه وسیله ده
جگړه جوړه کور تر کوره پست رازونه په نړۍ کي
علم خغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري د پري
ورته گوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :



- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**